

Back to Kingdom's first release, a three song aural expedition through a gloomy and melancholic landscape. You may think that would be the same description for an Amenra release and I can imagine that. Beside the parallels (both operating in the heavy sludgecore area) there are a lot of differences. First of all take the first song "Cendre" that starts off with a dark ambient sound before the heavy music breaks loose. It also ends with a dark soundscape.

Track two "Wiech.:" is the most straight forward song and is a mixture between Callisto and old Cult of Luna. It builds to a climax before "Throne" kicks in. Vocalist Colin surprises me with clean and cold vocals, something he never has done in the Church of Ra. Just as "Cendre" the middle part isn't dark and heavy but gives the listener a bleak feeling. The song finally ends in a pile of distortion.

It seems in Kingdom the members can experiment much more as in Amenra, which is a much more limited territory. I can understand these three songs weren't suitable for 'Mass III' and therefore I am happy they now see the daylight (or should I say darkness) in this side project. Rating: 4/5

WWW.ROAREZINE.COM //

Wat moet je doen als je met je bestaande band al een bepaald pad in bent geslagen (Mass I t/m III), een bepaald imago hebt opgebouwd, maar tóch wat anders wilt? In muziek is daar een vrij eenvoudige optie voor een sideproject. Hierin zijn natuurlijk veel nuances aan te brengen, borduurt het sideproject voort op de muzikale koers die al bevaren wordt, of gaat men een hele andere richting op? Drie (inmiddels twee) leden van Amen Ra kiezen met Kingdom voor het eerste.

De zware, bijna hypnotiserende riffs met kenmerkende zang van Colin blijven overeind binnen het patroon dat Amen Ra volgt, de minutenlange soundscapes (ben benieuwd hoe deze op een plak vinyl klinken) aan het begin en einde van openingstrack 'Cendre' (dat net het kwartier niet haalt) zijn echter elementen die de heren op een plaat als Mass III niet kwijt konden. Na het lange openingsepos is het tweede nummer op deze demo 'Wiech.:' een stuk korter, en ook wat makkelijker van opbouw, een korte climax leidt naar een verwoestende gitaarriff die langzaam wegfade om door te lopen in de slottrack 'Throne', waarin wel de grootste verrassing op de plaat te vinden is: bijna bezwerende cleane zang verzorgt het grootste deel van de vocalen op deze track die afgesloten wordt met wat noise/distortion.

Al met al een meer dan prima debuut van deze ervaren muzikanten. Fans van Amen Ra, Neurosis, Cult of Luna, en noem het hele rijtje maar op: de demo van Kingdom is verkrijgbaar als CD en LP, en zal zeker niet teleurstellen, ik zet m'n boxen wat harder en ga nog eens 25 minuten genieten van Kingdom.

WWW.METAL.DE //

Aus Belgien kommen die Sludgecore-Typen KINGDOM, die zudem einige Zitate aus dem Bereich Doom Metal verwenden und auch dem weiten Post-irgendwas-Genre nicht abgeneigt zu sein scheinen. Plakativ könnte man grobe Vergleiche wie CULT OF LUNA, NEUROSIS oder AMENRA aufzählen, wobei letzteres keineswegs weit her geholt ist, denn zwei Musiker von KINGDOM sind parallel bei AMENRA aktiv.

Gezockt werden schwerfällig kriechende Beats und langsame aber einschlägige Riffs. Der Bass pumpt die Rhythem auf und besorgt den nötigen, bollernden Grund. All das ergibt im Zusammenspiel eine zähflüssige, dicke Masse, die sich langsam aber unaufhaltsam wie ein dunkelroter Lavastrom ins idyllische Tal wälzt; gnadenlos, fies und voller Hass auf all das, was im Weg steht oder sich in den Weg stellt und der Strom mit sich reißen oder unter sich begraben wird.

Der Sound ist mehr als typisch für dieses Genre. Schön fett aber nie zu künstlich ausgerechnet behalten KINGDOM auf ihrer 3-Track-MCD ein gewisses Maß an Natürlichkeit und machen insgesamt somit eine recht gute Figur, wengleich ihre Musik alles andere als originell oder besonders ist.

Wir haben es hier letztendlich mit (mittlerweile leider alltäglichem aber trotzdem) gutem Stoff zu tun, den man als Scheuklappen tragender Liebhaber, bzw. Hörer ausschließlich dieser Art Musik durchaus besitzen sollte. Punkte: 6/10

(Sickman / 02.12.2008)

Nicht nur das Cover der selbst betitelten Debüt-Scheibe von KINGDOM fällt „unheimlich“, anmutig und vielschichtig aus. Mit diesen drei Attributen ist auch die Musik des Trios zu beschreiben. Die Genfer Band ist das Nebenprojekt zweier Musiker von Amenra, die den Rahmen ihres anderen Outlets heavy und voluminös zwischen Doom, Sludge und Post-Metal verorten. Im Mittelpunkt der drei Kompositionen, die die Spielzeit der MCD ungezwungen und spannend füllen, stehen allumfassende Heavy-Sounds und intensiv-drückende Atmosphären. KINGDOM sind für Genet das, was Cult Of Luna für Earache, Yakuza für Prosthetic oder Intronaut in den Staaten für Century Media sind. All die Genannten spielen ganzheitliche und progressiv ausladende Metal-Sounds aus einem Verständnis heraus, das über den „normalen Genre-Tellerrand“ hinaus blickt und den Musikern im Songwriting die Freiheit eröffnet, andere Wegs zu gehen und damit ein Stück weit musikalisches Neuland zu betreten. Sicherlich erfinden KINGDOM die von ihnen gewählte Spielart nicht neu, doch die Belgier wissen zweifellos, was sie tun und wie sie fesselnde „Roll-Tracks“ zu schreiben haben, die trotz beachtlicher Länge stets kurzweilig und in ihrer Entwicklung flüchtig daher kommen. Die noisyen „Zusatz-Elemente“ stehen der selbst betitelten MCD gut zu Gesicht und runden den breiten Ansatz des Trios nachvollziehbar ab. Die düstere Wall Of Sound von KINGDOM hat es in sich und lässt auf ein baldiges Vollzeit-Debüt hoffen. - Arne 7/10

Vergelijkingen met andere bands zijn dagdagelijkse kost voor recensenten en voor groepen steevast een doorn in het vlees. Allemaal geloven ze uniek te zijn, terwijl de criticus zich vaak genoodzaakt ziet terug te grijpen naar wat hijzelf of het publiek reeds kent om op zijn minst een introductie of herkenningspunt te creëren.

Bij Kingdom zal de meest gevallen naam ongetwijfeld Amen Ra zijn, niet zozeer omdat de band een gelijkaardig geluid heeft, maar om de doodeenvoudige reden dat de groep tot voor kort uit drie leden van het vernoemde Amen Ra bestond: met name Mathieu Van De Kerckhove, Colin Eeckhout, die hier naast de zang ook de bas voor zich neemt, en Vincent Tetaert (drums).

Niet alleen de kenmerkende schrille krijs van Eeckhout is opnieuw uit duizend te herkennen, ook de muziek begeeft zich in de post-metalwateren van grote broer annex moederband Amen Ra. Toch vallen er op Kingdom enkele relevante verschillen te horen. Zo is het minialbum (drieëntwintig minuten) duidelijk op te vatten als één lang nummer, zij het dan opgedeeld in drie songs, en is de logge, zompige duisternis van Amen Ra minder prominent aanwezig.

Kingdom zoekt op deze eerste release nog steeds de donkere (zelf)kant van het bestaan op maar kiest ook voor een meer hardcore-gericht geluid dan voor pure apocalyptische post metal. „Cendre“ bijt de spits af met een lange soundscape (waarin de invloed van Syndrome, Van De Kerckhoves derde band, herkend kan worden) alvorens het na de vijfde minuut effectief uitbarst in een nijdige schreeuw, om daarna in een lang uitgesponnen coda opnieuw op te lossen in donkere soundscapes.

Het nummer vloeit over in een atmosferisch „Wiech.“ dat vooral een drukkende baslijn en (qua klankkleur) housterige percussie koppelt aan ijle gitaren. De noodzakelijke uitbarsting lokt een stevige headbang uit en gaat haast onmerkbaar over in „Throne“, dat het kloppende hart van de vorige track niet alleen overneemt, maar het ook behoedzaam naar zachtere wateren leidt. Niet alleen wordt het gekrijs ingeruild voor helder gezang, ook de gitaren doen er tijdelijk het zwijgen toe. De nieuwe uitbarsting bereidt evenwel een finale charge voor waarbij de groep middels een laatste, korte soundscape met alles afrekent.

Dat Kingdom willens nillens met Amen Ra vergeleken wordt, is onvermijdelijk maar niet geheel terecht. Uiteraard zijn er parallellen te trekken tussen beide bands, maar Kingdom heeft wel degelijk een voldoende eigen geluid ontwikkelt om op eigen merites beoordeeld te worden. Een volledige stijlbreuk met de moederband is het niet, maar Kingdom klinkt alvast beloftevol genoeg om de band louter om zichzelf in het oog te houden. - Jurgen Boel / 85%

